

[Sundhedsministeren]

Når overdragelsen finder sted et år før oprindelig fastsat, sker det udelukkende efter et udtrykkeligt ønske fra det grønlandske hjemmestyre. Overdragelsen er forberedt gennem grundige forhandlinger i et meget tæt samarbejde mellem Danmark og Grønland.

Jeg kan da nævne, at som en afslutning på forhandlingerne har jeg for nylig haft besøg af landsstyremedlem for sundhed og miljø, Ove Rovsing, som over for mig har givet udtryk for, at det er et velfungerende sundhedsvæsen, som overdrages 1. januar 1992, at de midler, der følger med, er passende, og at overdragelsen i det hele finder sted på en ordentlig og fornuftig måde. Jeg kan understrege dette med økonomien ved at oplyse, at det for indeværende år ser ud til, at der er smuk balance mellem udgifter og bevilling.

Med hensyn til spørgsmålet om personaleproblemer, som hr. Otto Steenholdt rejste, må jeg sige, at lægedækningen er tilfredsstillende, der har faktisk aldrig været så mange læger på Grønland, som tilfældet er nu. Men jeg er enig i, at der er et problem med sygeplejerskedækningen, og for at løse dette problem har man fra hjemmestyrets side taget kontakt med danske amter for at få aftalt en speciel orlovsordning for sygeplejersker, så man kan få problemet løst i den overgangsperiode, der vil være, inden man får resultatet af den grønlandske sygeplejerskeuddannelse, som hjemmestyret har truffet beslutning om at indføre.

Jeg må derfor afvise udtalelserne om, at overdragelsen sker uforsvarligt, og at økonomien er udhulet. Jeg mener, at det er et godt sundhedsvæsen, og jeg vil gerne ønske Grønland held og lykke med opgaven.

(Kort bemærkning).

Steenholdt (V):

Jeg har sagt, at det var ærgerligt i sidste øjeblik at miste sit fangstdyr, når man var lige ved at fange det. Det udtryk har jeg brugt i forbindelse med debatten i Landstinget, og vores parti har udtrykkelig sagt, som jeg sagde, at det ikke var vel forberedt. Men vi kan ikke ændre det, for flertallet har taget en beslutning. Sådan er det bare! Lad os nu se næste gang, når vi drøfter sundhedsvæsenet i Grønland, om jeg har haft ret eller uret i dag.

Jeg ved, at lægedækningen er god, men jeg har udmærkede kontakter til arbejdere i sund-

hedsvæsenet, som beklager sig over arbejdsforholdene på grund af alt for store besparelser. De spørger, hvorfor nogle af afdelingerne på Dronning Ingrid's Hospital skal være lukkede, selv om der er brug for dem. Svaret er bare: På grund af mangel på arbejdskraft. Det er derfor, jeg er lidt ked af, at det skal overdrages. Mine meninger stammer fra vores utilfredshed indtil nu i hvert fald med, at det går for hurtigt, og det kan få økonomiske konsekvenser for Grønland, hvor økonomien allerede ikke er den bedste.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Da regeringen den 27. august 1991 fremsatte finanslovsforslaget, satte vi os tre mål for forhandlingerne.

Vi sagde for det første: Dette er et udspil til samarbejde med henblik på at få et bredt flertal for finansloven. Vi ønskede at trække finansloven ud af den daglige politiske kamp. Vi mente, vi skulle have stabilitet om finansloven.

Vi satte os for det andet det mål, at indholdet af finansloven skulle være sådan, at den stramme udgiftspolitik blev videreført, og at det udgiftspolitiske måltal på 245 mia. kr. derfor skulle overholdes, men vi sagde, at hvis det skete, ville vi vise fleksibilitet og forhandlingsvilje med henblik på at tage imod andre forslag end dem, vi selv havde fremsat.

For det tredje mente vi, at resultaterne af den økonomiske politik og styrken i dansk økonomi nu havde en sådan karakter, at der var plads til, at vi nu burde kunne finde finansiering til en række af de forslag til fremme af vækst og beskæftigelse, som regeringen havde fremsat på konferencen med arbejdsmarkedets parter og andre den 10. september, sådan at vi inden for rammerne af det udgiftspolitiske måltal alligevel kunne gøre en indsats for øget vækst, øget beskæftigelse og reduktion af arbejdsløsheden.

Det var de tre mål, vi satte os, og vi mener faktisk, at de er blevet opfyldt, og derfor er det med glæde, at vi nu kan konstatere, at et bredt flertal vil stemme for finansloven.

Hvorfor er det nu så vigtigt med det brede flertal? Det er vel altid godt, at der i forbindelse med rigets budget er et bredt flertal og stabilitet, men fra regeringens side har vi i år følt, at det var særlig vigtigt, at der ikke var en bunke indenrigspolitisk kævl og strid om finansloven